

ת"פ 41303/03/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 41303-03-20 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

גזר-דין

הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו ועל פי הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן מיום 12.7.20, בעבירות של **תקיפת בת זוג**, לפי סעיף 382(ב) וסעיף 379 לחוק **ואיומים** לפי סעיף 192 לחוק.

כתב האישום המתוקן ורקע

1. בהתאם ל**כתב האישום המתוקן**, הגברת פלונית נשואה לנאשם, ולהם בן אשר היה במועד הרלוונטי בן שנה, ובני הזוג התגורר ***. בלילה שבין 15.3.20 ל-16.3.20, הקיא הנאשם בסלון הבית. המתלוננת קמה לעזור לו לנקות את הסלון, ובנם הגיע גם הוא. המתלוננת הציעה להכין לנאשם כוס תה, אך הנאשם אמר שאינו מעוניין. המתלוננת התכופפה לנקות את הרצפה, אז החל הנאשם לפתע לתקוף אותה במכות חזקות באמצעות ידיו על ראשה. הנאשם משך בשערות ראשה של המתלוננת.

בבוקר, בשעה 9:00 לערך, ביקש הנאשם מהמתלוננת שתכין לו קפה. המתלוננת החלה להרתיח מים, אז החל הנאשם לקלל אותה ולתקוף אותה במכות בידיו בכל חלקי גופה. המתלוננת ברחת אל חדר השינה, הנאשם רדף אחריה אל חדר השינה והמשיך להכותה באמצעות ידיו. הנאשם השכיב את המתלוננת על המיטה, המשיך להכותה ואף נשך אותה בידה. הנאשם אמר למתלוננת שהיא מגורשת מהבית ואיים עליה כי ישרוף את הבית אם לא תאסוף את הבגדים שלה ותצא. לאחר מכן הזמין הנאשם מונית למתלוננת וגירש אותה מהבית.

2. יצוין, כי בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המאשימה בקשה למעצרו עד תום ההליכים נגדו והוא שוהה במעצר מאחורי סורג ובריח עד היום.

עוד יצוין כי בפתח ישיבת 12.7.20, אשר נקבעה לשמיעת ראיות, הוצג הסדר טיעון וכתב האישום תוקן, אולם

לאחר שנלמד מדברי הנאשם כי הוא אינו מודה במיוחס לו, לא התקבלה הודאתו, והסדר הטיעון בוטל בהחלטת ביהמ"ש.

בהמשך החלה שמיעת הראיות בו ביום, והמתלוננת העידה.

במהלך עדותה, הוכרזה המתלוננת כעדה עוינת והיא נחקרה בחקירה נגדית על-ידי ב"כ הצדדים.

בהמשך אותה ישיבה, חזרו הצדדים והציגו את הסדר הטיעון, הוגש כתב אישום מתוקן בנוסחו דלעיל, וההסדר לא כלל הסכמות לעניין העונש.

בשלב זה, לאחר שהנאשם הצהיר כי הוא מבין את הסדר הטיעון ואישר אותו, ואף הודעה בעבירות, ולאחר שהובהר לו כי בית-המשפט אינו קשור בהסדר, הורשע הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן.

טיעונים לעונש

3. ביום 27.7.20 טענו הצדדים לעונש בפניי. ב"כ המאשימה הגיש טיעוניו בכתב, ב"כ הנאשם טענה בפניי בעל-פה.

טיעוני ב"כ המאשימה

4. ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות נע בין מספר חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, וביקש מבית-המשפט להטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על-תנאי, קנס והתחייבות. נטען, כי מעשי הנאשם פגעו בערכים מוגנים של שמירה על התא המשפחתי מפני אלימות פיזית ומילולית, כבוד, חירות, ושלמות גופה של המתלוננת. נטען כי הנאשם תקף את המתלוננת ואיים עליה ללא סיבה וללא כל התגרות מצדה, ואף לאחר שביקשה לסייע לו, לטפל בו ולנקות אחריו. התקיפה אף לוותה באקט משפיל של גירוש המתלוננת מהבית בידי הנאשם. הפגיעה בערכים המוגנים הנה ברף הבינוני, כך נטען, ויש חשיבות בנסיבות העניין לשיקולי הרתעה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי מדובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביד, אשר לחובתו 10 הרשעות קודמות בתיקים רבים, האחרונה בהן משנת 2017, אז ריצה עונש של ארבעה חודשי מאסר בפועל בגין עבירות תקיפה ואיומים במשפחה אשר הופנו כלפי הוריו של הנאשם. בשנת 2015 הורשע הנאשם באותן עבירות כמו כאן, עת תקף אשה עמה התגורר, בביתם המשותף - אף שבכתב האישום המתוקן לא הוגדרה כבת זוג, אך נסיבות הביצוע דומות. יתר הרשעותיו בתחום האלימות ובעבירות רכוש מגוונות, והנאשם ריצה תקופות מאסר ממושכות בגין. לא בכדי לא התבקש בעניינו תסקיר.

טיעוני ב"כ הנאשם

5. ב"כ הנאשם טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על-תנאי ועד למספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, וביקשה מבית-המשפט להסתפק בימי מעצרו של הנאשם עד כה.

נטען, כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי, הנאשם הודה וחסך מזמנו של בית-המשפט. אמנם, הודאתו נמסרה בעיצומה של עדות המתלוננת, אולם זאת לאחר שהבחין כמה המתלוננת נסערת ובשל התחשבות במצבה. בהודאתו חסך הנאשם את המשך עדותה של אשתו בחקירה נגדית, לאחר שהוכרזה עדה עוינת, ויש להתחשב בכך לקולא. מבלי להקל ראש בחומרת העבירות, מדובר באירוע המצוי ברף הנמוך של עבירות האלימות במשפחה. המעשה בוצע ללא תכנון מוקדם. למתלוננת לא נגרם כל נזק גופני. אמנם פוטנציאל הנזק עלול להיות גבוה, אך בפועל הנאשם לא גרם לה לנזק. המעשים בוצעו על רקע ויכוח בין המתלוננת ובין הנאשם, בתחילת גל הקורונה הראשון והטלת הסגר.

עוד נטען כי הנאשם שוהה במעצר מאחורי סורג ובריח במשך כ-5 חודשים בהעדר חלופת מעצר הולמת. מצב החירום ששרר בתקופה זו הכביד את תנאי המעצר מעבר לרגיל, ויש להתחשב בכך גם בקביעת משך המאסר. המתלוננת מצויה בשלבי היריון מתקדמים, היא סלחה לנאשם ולדבריה אין לה איש מלבדו, והיא מעוניינת בשונו לביתם המשותף ולקיים עמו חיי משפחה תקינים. בהיבט זה, יש להעדיף את האפשרות ליצירת שלום בית בין בני הזוג על פני ענישה מכבידה. העובדה שלא התבקש תסקיר שירות המבחן נעוצה בשביתת העובדים הסוציאליים שהתקיימה החודש, ובצורך שלא לעכב עוד את גזירת דינו של הנאשם השוהה במעצר.

הנאשם מביע חרטה על מעשיו, מבקש לסיים לרצות את עונשו ולשוב לחיק משפחתו.

דברי הנאשם

6. הנאשם ביקש סליחה, מסר כי למד את הלקח, וכי פעל על רקע ויכוח ולחץ, בהעדר עבודה. כן שיתף הנאשם בקשיים אותם חווה במהלך מעצרו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים הנפגעים

10. הערכים המוגנים בעבירות אלימות כלפי בת זוג הנם הגנה על שלמות גופה של המתלוננת, שלווה חייה, ביטחונה האישי והאוטונומיה על גופה, וכבודה כאדם וכאישה. כן מגינות העבירות גם על הערך של שלמות התא המשפחתי, ובפרט זכותה של אישה להיות מוגנת מפני אלימות בן זוגה.

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות, והם מחייבים ענישה מחמירה. ישנו צורך בהגנה מיוחדת במקרה של עבירות בתא המשפחתי, שכן הן מתרחשות בחדרי חדרים, כשהן רחוקות מעיני הרשויות בתוך התא המשפחתי, רחוקות מעיני הרשויות, וחוסר הנכונות של הקורבן לחשוף את העבירות מתוך תלות פיזית, כלכלית, רגשית או מתוך רצון לשמור על התא המשפחתי, המעצימה את המסוכנות במצב זה.

ראו לעניין זה דבריו של כב' השופט י' אלרון, ברע"פ 1884/19 שמריז נ' מדינת ישראל (14.3.19):

"עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר ציינתי במקרה אחר שבא לפניי בע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.7.2018): 'בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפנינו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נאשים מצד בן זוגם (ראו, למשל, ע"פ 7701/14 אל טייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2016)). המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת" (שם, בפסקה 15).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

11. הנאשם תקף את המתלוננת באלימות, בביתם, בשעת לילה. מכתב האישום המתוקן עולה כי גם בנבן השנה של בני הזוג נכח בסלון הבית בעת התקיפה, ובכך יש להוות נסיבה לחומרה. שעה שהמתלוננת ניסתה לסייע לנאשם, הנאשם הכה אותה במכות לראשה באמצעות ידיו ומשך בשערותיה. בבוקר למחרת, שעה שהמתלוננת מכינה לנאשם קפה, קילל הנאשם את המתלוננת ותקפה במכות בגופה. גם לאחר שנמלטה מפניו לחדר השינה, השיג אותה, השכיבה על המיטה, והמשיך להכותה ונשך אותה בידה.

בסופו של האירוע, הנאשם גירש את המתלוננת מן הבית, הזמין לה מונית, ואיים עליה כי ישרוף את הבית אם לא תאסוף את בגדיה ותצא מהבית.

מדובר במעשי אלימות הנושאים ממד משפיל, ופוגעים בכבודה של המתלוננת, בשלמות גופה, באוטונומיה שלה, וזאת בביתה שלה ואף לעינה בנה הפעוט.

כמו-כן, אף שעובדה זו אינה מצוינת במפורש בכתב האישום המתוקן, הובא בפניי בטיעונים לעונש שהמתלוננת מצויה בחודש השמיני להיריונה, כך שהייתה בהיריון גם בעת התקיפה.

מעשי הנאשם אמנם לא גרמו למתלוננת נזק גופני, אולם מתבקש לקבוע כי נגרם לה נזק רגשי, כתוצאה מתקיפתה והשפלתה. פוטנציאל הנזק בנסיבות האמורות הנו גבוה, ועלול היה להיגרם נזק רב בהרבה.

לצד זאת יצוין כי מדובר במעשים שאינם כרוכים בתכנון מוקדם, שנעשו תוך מריבה בין בני הזוג, במועד בו החל הסגר הכללי בגל הראשון של וירוס הקורונה. הנאשם הסביר כי פעל כתוצאה מלחץ הנסיבות, ביניהן קטיעת שגרת העבודה.

מדיניות הענישה הנוהגת

12. עיון בפסיקה מעלה כי בעבירות אלימות שבוצעו כלפי בת זוג, נגזרו עונשים במנעד רחב, לאחר שכל מקרה נבחן לגופו ובהתאם לנסיבותיו.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 3077/16 פלוני נ' **מדינת ישראל** (2.5.16) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפת בת זוג במסגרת אירוע יחיד, בעל מספר שלבים, ונקבע **מתחם עונש הולם הנע בין מאסר לתקופה קצרה הניתן לריצוי בעבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל. הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל**, בהעדר חרטה ובהתחשב בהעדר עבר פלילי מהעת האחרונה ובנתק ביחסי המבקש עם המתלוננת. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ב. רע"פ 2486/19 מואיד נאטור נ' **מדינת ישראל** (11.4.19), המבקש הורשע, בהתאם להודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג ואיומים, בארבעה אירועים. למתלוננת נגרמו נזקים גופניים. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר ועד ל-24 חודשי מאסר, והוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, קנס וצו מבחן למשך שנה. ערעור המדינה על קולת העונש לבית-המשפט המחוזי התקבל, והוטלו **12 חודשי מאסר בפועל**.

הן העבירות והן נסיבות ביצוען במקרה זה חמורות מן הנסיבות בעניין דנן.

ג. ע"פ 4800/12 יואב סלומון נ' **מדינת ישראל** (12.2.13), המערער הורשע בבית-המשפט המחוזי, על-פי הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות, במספר הזדמנויות. בית-המשפט המחוזי הטיל עליו 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ו-12 חודשי מאסר על-תנאי. ערעורו לבית-המשפט העליון נדחה, תוך קביעה:

"הפסיקה חזרה והדגישה כי על בתי המשפט לשרש ולהוקיע התנהגויות של אלימות במשפחה, תוך מתן משקל של ממש לשיקול הגמול וההרתעה במכלול שיקולי הענישה. מי שמרים יד על בת-זוגו - שמא מתוך מחשבה כי הדברים

נעשים בד' אמות הבית באין רואה ובאין שומע - נקה לא יינקה, וברגיל ישלם על מעשיו בשלילת חירותו."

גם פסק-דין זה עוסק בנסיבות חמורות משמעותית מן הנסיבות בעניינו, ואינו יכול להוות סמן למדיניות ענישה נוהגת בנסיבות ביצוע העבירות.

ד. רע"פ 7951/10 **גוני ניב נ' מדינת ישראל** (2.11.2010), הוטלו **10 חודשי מאסר בפועל**, בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים שבוצעו באמצעות סכין, באירוע יחיד.

ה. רע"פ 3255/09 **יוסי אבי דהן נ' מדינת ישראל** (6.7.09), המבקש הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג, איומים והיזק לרכוש בשני כתבי אישום. באחד מהם הורשע לאחר שמיעת ראיות ובשני בעקבות הודאתו. **הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על-תנאי**. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

13. ב"כ הנאשם הפנתה לפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 2324/18 **גלעד מזרחי נ' מדינת ישראל** (3.6.18), המבקש הורשע בעבירות של תקיפה סתם ואיומים, והוטלו עליו חודשיים מאסר בפועל, החופפים את תקופת מעצרו. המבקש ערער על הרשעתו בדין, ערעורו ובקשת רשות ערעור נדחו.

מדובר בפסק-דין שניתן שלא בנסיבות דומות, שכן אינו עוסק בעבירות אלימות במשפחה, אלא באלימות כללית.

ב. ע"פ (מח' חי') 682/06 **גנאים נ' מדינת ישראל** (16.11.06), המערער הורשע בעבירות של תקיפה, איומים וחבלה במזיד ברכב, לאחר שתקף את המתלונן והוא נזקק לטיפול רפואי. הוטלו 4 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעל בחופף עונש מאסר תלוי ועומד בן 12 חודשים. ערעורו התקבל ונקבע כי לא ניתן היה להפעיל את עונש המאסר על-תנאי, ורכיב זה בוטל. פסק-דין זה אף הוא עוסק באלימות כללית ואינו יכול להוות סמן למדיניות ענישה נוהגת בעבירות דומות לעבירות דנן.

ג. רע"פ 6821/08 **פואד מסרי נ' מדינת ישראל** (18.8.2008), המבקש הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, כלפי אשתו, בביתם. המתלוננת התעלפה ונגרמו לה כאבים חזקים בבטנה. נגזרו **8 חודשי מאסר בפועל**. ערעורו נדחה, ובקשת רשות ערעור נדחתה אף היא.

ד. ע"פ (ת"א) 40565-04-13 **א' נ' מדינת ישראל** (16.9.13), שם המערער הורשע,

לאחר שמיעת ראיות, בתקיפת בת זוג והפרת הוראה חוקית, וכן בתקיפת מעבדה. התקיפות גרמו לשני הנפגעים לנזקים. הוטלו **5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**. למערער הרשעות קודמות בעבירות אלימות, כולל פגיעה באותה בת זוג. ערעורו נדחה.

ה. ע"פ (מח' ב"ש) 2455-09-11 **גורגיאן פלוראה נ' מדינת ישראל** (7.12.11), המערער הורשע בתקיפת בת זוג ובתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש. בשני אירועים. בית-משפט השלום הרשיעו בדין, והטיל עליו צו מבחן, צו של"צ, מאסר על-תנאי והתחייבות. בית-המשפט המחוזי **ביטל את הרשעתו**, ואת רכיב המאסר על-תנאי, תוך שמותיר את יתר רכיבי הענישה על כנם.

ו. ת"פ (ת"א) 122/12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.4.14) - הוטלו **10 חודשי מאסר על-תנאי** בעבירות תקיפת בת זוג ואיומים, בצירוף צו מבחן וקנס כספי.

ז. ת"פ (ת"א) 59736-03-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (1.6.15) - הנאשם הורשע בתקיפת אמו והוטלו עליו מאסר בפועל למשך חודש, הופעל מאסר על-תנאי בן 6 חודשים במצטבר כך שירצה בסך הכל **7 חודשי מאסר בפועל**.

14. ניתן לעיין בנוסף בפסקי הדין הבאים:

א. רע"פ 3629/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.5.11) - נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש אשר הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפת בת זוג ובעבירות איומים. המבקש תקף את המתלוננת, רעייתו, בין היתר בכך שהכה אותה בראשה באגרופיו, עיקם את ידה, נשכה וסטר בפניה. בית-משפט השלום גזר עליו **תשעה חודשי מאסר בפועל**.

ב. רע"פ 5986/09 **סלימאן אבו הדיר נ' מדינת ישראל** (23.7.09), המבקש הורשע בבית משפט השלום בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, לאחר שהלם עם אגרופו בבטנה של אשתו ובכתפה, ולאחר מכן איים עליה תוך שהוא מניף מברג לעברה. **בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של המבקש וגזר עליו 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל**. בקשת רשות ערעור לעלין נדחתה.

ג. רע"פ 303/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.1.16), המבקש הודה והורשע בעבירה יחידה של תקיפה סתם כלפי בת זוגו, בכך שדחף את אשתו שמעדה ונפלה ולאחר מכן בעט בה בעודה על הרצפה. **בית המשפט גזר עליו 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות ושני מאסרים על תנאי**. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ד. עפ"ג 35613-08-11 **פיליפ פבריקנט נגד מדינת ישראל** (04.07.12), המערער

הודה והורשע בעבירה של תקיפת בת זוג ואיומים עליה. בית משפט השלום גזר עליו עונש מאסר לריצוי בפועל לתקופה של שישה חודשים, מאסרים על תנאי, קנס כספי ופיצוי. **בית המשפט המחוזי, בהסכמת המדינה, ובשל השינוי החיובי שעבר המערער, קבע כי 6 חודשי המאסר ירוצו בדרך של עבודות שירות.**

ה. ת"פ (ראשל"צ) 37262-01-09 **מדינת ישראל נגד ג' מ' (08.08.13)**, הנאשם הודה והורשע בעבירה של תקיפת בת זוג. במהלך ויכוח בביתם, הדף הנאשם את המתלוננת-בת זוגו בגבה, באמצעות ידיו, לעבר חדר השינה בביתם. בהמשך הטיח הנאשם את המתלוננת על מיטה, נשכב עליה ובעודו מנסה לחטוף מכשיר טלפון מידה, הכה אותה מספר פעמים בפניה. בתגובה, בעטה המתלוננת בנאשם במטרה להרחיקו מעליה. **בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר על תנאי, 160 שעות שירות לתועלת הציבור ופיצוי.**

15. **לאור האמור לעיל ובהתחשב בנסיבותיו של מקרה זה, שנבדל ממקרים שהובאו לעיל, בכך שמדובר בו ב"תקיפה סתם" לעומת תקיפה ה אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.**

גזירת עונשו של הנאשם

16. הנאשם, בן 35, אב לפעוט, הודה, נטל אחריות, ותרם לחיסכון בזמן ציבורי. יחד עם זאת, הודאתו באה לאחר תחילת שמיעת הראיות בתיק, לא חסכה את עדות המתלוננת, שאף נחקרה בחקירה ראשית בדרך של חקירה נגדית, בשל הכרזתה כעדה עוינת. מעדותה החלקית של המתלוננת עלתה גישה ברורה של נחישות לסייע לבעלה הנאשם. המתלוננת שבה והביעה שוב ושוב, בלשון נחושה ותוך חזרה בה מגרסתה בתלונתה, את רצונה כי בעלה ישוחרר, ובקשה אף לאפשר לו להיות לצדה בעת הלידה הצפויה בקרוב של ילדם השני. יחד עם זאת, לא ניתן שלא לציין את הרושם שנותר לגבי חוסר האונים של המתלוננת הצעירה, בת עשרים בלבד, בהריון מתקדם, שמסרה כי היא תושבת חוץ, אשר כל משפחתה מתגוררת בשטחי הרשות, ולכן היא תלויה לחלוטין בנאשם. על רקע זה, עמדתה הנחרצת לטובת הנאשם מוטלת תחת צל כבד של סימני שאלה.

17. הנאשם שוהה במעצר מאחורי סורג וברח מיום 16.3.20 ועד היום, ותנאי המעצר קשים עבורו.

18. לנאשם עבר פלילי מכביד, הכולל הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש ועבירות נוספות, והוא ריצה מספר תקופות מאסר ממושכות.

הרשעתו האחרונה הנה משנת 2017, בעבירות תקיפה ואיומים, בגין הוטל עליו עונש של 5 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי והתחייבות. כתב האישום בתיק זה הוגש לעיוני, ועולה ממנו, כי דובר

בתקיפה של מי שהייתה בת זוג של הנאשם בעבר ואף התגוררה עמו.

הרשעה קודמת משנת 2015, באותן העבירות, הסתכמה בהטלת 4 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על-תנאי בן 6 חודשים בחופף ובמצטבר, כך שריצה בסך הכל 6 חודשי מאסר, עבירות אשר הופנו כלפי בני משפחתו - הוריו ואחיו.

ניכר כי הנאשם נוטה לאלימות, ובכלל זה באלימות כלפי קרוביו, וכי ישנו ממד של חזרתיות במעשיו, ללא אפיק שיקומי נראה לעין, אף ללא הבעת מוטיבציה לשינוי.

יחד עם זאת, היעדרו של תסקיר שירות המבחן אין בו כשלעצמו כדי לשמש לחובתו של נאשם.

19. הנאשם הביע חרטה וצער על מעשיו. ב"כ הנאשם הפנתה לדברי המתלוננת, שהושמעו לא בלשון רפה מעל דוכן העדים כי המתלוננת סלחה לנאשם, כי היא מצויה בשלבי היריון מתקדם, וכי היא מעוניינת לשוב לחיים משותפים עמו.

בהקשר זה, יפים הדברים שנקבעו ברע"פ 7951/10 **ניב נ' מדינת ישראל** שהוזכר לעיל:

"אכן קולו של נפגע העבירה קול חשוב הוא, ואזני בית המשפט כרויות לו (ראו דברי השופטת ארבל בע"פ 9150/08 מדינת ישראל נ' איתמר ביטון (לא פורסם)), ואולם, רצונו הוא אחד מני שיקולים שעל בית המשפט לשקול. על אחת כמה וכמה אמורים הדברים עת מדובר בקרבן שתלותו במבצע העבירה רבה, וישנו חשש אינהרנטי שרצונו מוטה מסיבות כאלה ואחרות..."

עמדת המתלוננת ראוי שיינתן לה משקל, ואולם אין זו חזות הכל, ובמקרה זה, שעניינו עבירות אלימות מכוערות, שבוצעו ע"י נאשם שעברו הפלילי מכביד, לא ניתן יהיה לענות על שיקולי ההלימה בענישה בקצה הנמוך של המתחם.

20. בנסיבות האמורות, סברתי כי יש מקום להטיל על הנאשם עונש המצוי ברף האמצעי של מתחם העונש ההולם אותו קבעתי, הכולל רכיב מאסר משמעותי, בהתחשב בהודאתו, בעברו הפלילי, ובמכלול הנסיבות שהובא לעיל. בשל האינטרס הכלכלי שהנו משותף לנאשם ולמתלוננת, החלטתי להימנע מהטלת רכיבי ענישה כספיים כקנס וכפיצוי.

סוף דבר

21. **לאור כל האמור לעיל אני קובעת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

א. 7 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 16.3.2020.

ב. 5 חודשי מאסר על-תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום, עבירת אלימות במשפחה, לרבות כלפי בת זוג לשעבר, מסוג עוון או פשע.

ג. הנאשם יתחייב להימנע מביצוע עבירה של אלימות במשפחה, לרבות כלפי בת זוג לשעבר, מסוג עוון או פשע, לתקופה של 3 שנים מהיום. ההתחייבות בסך 3,000 ₪.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז אב תש"פ, 06 אוגוסט 2020, בנוכחות הצדדים.

הנאשם: אני מבין, אני מתחייב, אני יודע שאם אפר את ההתחייבות אשלם 3,000 ₪, ואני שוב מצטער.